

**Tygodnik parafii
pw. Przemienienia Pańskiego
w Polanie**

**Zyć eucharystią w czasach zarazy-
str. 2**

**Uroczystość Bożego Ciała w Pola-
nie –str. 3**

**Nowa Tablica Koło świetlicy Po-
lańskiej—str. 3**

***„Kościół autentycznie eucharystyczny
jest kościołem misyjnym”***

Wśród Nas

Rok XXIX 2020, nr 22

14.06. 2020 r.

Troska Dobrego Pasterza

Jezus widzi nie tylko to, co zewnętrzne. On czyta w głębi ludzkich serc. Jest poruszony kondycją człowieka udręczonego życiem i porzuconego, czyli samotnego, zagubionego, niczyjego. On jako Dobry Pasterz pragnie otoczyć go swoją troskliwą miłością i mądrością. Pierwszym krokiem jest prośba o modlitwę w intencjach tych, którzy razem z Nim będą troszczyć się o ludzi zagubionych. Drugim – posłanie apostołów, a dziś innych powołanych. Jezus obdarza ich swoją bliskością i udziela im ze swojej władzy, ponieważ misję pełnią w Jego imieniu. Cechą powołanych ma być bezinteresowność. Wszystko darmo otrzymali od Boga, wszystko darmo mają dawać braciom.

Panie, i ja dziś proszę: Poślij robotników na swoje żniwo. Daj powołanym odwagę podjęcia tego daru i wierności otrzymanej łasce.

ŻYCIE EUCHARYSTIA W CZASIE ZARAŻY

Czas epidemii możemy rozpatrywać w kategoriach pewnego znaku czasu. Znaki czasu to wydarzenia, poprzez które Bóg szczególnie do nas przemawia.

To, co uderza mnie od kilku tygodni, gdy próbuję spojrzeć na dzieje epidemii, to pewne mocne akcenty teologiczne. Bodaj pierwszą historycznie pewną epidemią była dziesiąta plaga egipska. Można oczywiście dyskutować nad tym, czy była karą Bożą, czy też nie. Pokazała, podobnie jak pozostałe dziewięć plag, że Kiedy człowiek sprzeciwia się Bogu musi ponieść z tego tytułu konsekwencje.

Jedną ze znanych historycznych epidemii świata starożytnego była tak zwana „zaraza Cypriana”, nazwana od imienia świętego biskupa Kartaginy, który ją opisał. A uczynił to w swoim dziele O śmiertelności. Stanowi ono pomnik chrześcijańskiego ducha, zarazem zapomnianą dzisiaj sztukę ćwiczenia się w umieraniu. Św. Augustyn był bezpośrednią ofiarą epidemii swojego czasu. Zmarł w roku 430 podczas wielkiej zarazy. Spośród dzieł, które pozostawił po sobie, jest jedno szczególnie dzisiaj zyskujące na aktualności: De natura boni - O naturze dobra. Ale pytając o naturę dobra, nie sposób uniknąć pytań o zło. Augustyn drażył ten temat wnikliwie - Pytacie mnie: Skąd zło?, a ja z kolei zapytuję, czym jest zło?.

Przywołuję te epizody historii, bo może i nasz czas przynosi wielkie pytania teologiczne. A pośród nich to najistotniejsze - jakie jest znaczenie Eucharystii?

Tymczasem w tych dniach wielu z nas zaczęło odczuwać realny głód Eucharystii i zarazem głód obecności i działania Bożego.

Czym tak naprawdę jest Eucharystia? Nie sposób tego właściwie do końca wyrazić. Już sam fakt, że nazywamy ją tak wieloma imionami: Najświętsza Ofiara, Eucharystia, Pamiątka, Komunia, Sakrament Ołtarza, Uczta, potwierdza tylko prawdę, że Miłość niejedno ma imię... Ryzykiem jest sprowadzenie Eucharystii do jednego tylko wymiaru, pozbawianie Jej innych walorów. Dzisiaj, niestety, taki proces ma często miejsce, gdy traktujemy Eucharystię jako zgromadzenie, na którym dzielimy się Słowem i Chlebem, zapominając, że w centrum tego zgromadzenia jest Ofiara Krzyża i Ten, który

jest Ofiarą.

Zauważmy, że Msza Święta, w której uczestniczymy i za którą dzisiaj wielu z nas tęskni, ma swoją niezwykle strukturę. Rozpoczyna się od zgromadzenia, w dużej mierze anonimowego, ale na samym wstępie uczestnicy tego zgromadzenia stają w obliczu prawdy własnego życia. To nie jest kwestia etykiety, konwencji, ale prawdy - zmierzenia się z wyznaniem zła i grzechu. A potem słuchamy słowa Bożego, które znów daje okazję do konfrontacji naszego życia z tymi przykładami świadków wiary Starego i Nowego Testamentu. Nade wszystko jest to przykład życia Jezusa Chrystusa, przykład nierozdzielnie związany z tajemnicą Krzyża i śmierci. To właśnie te przykłady wyzwalają w nas pragnienie złożenia siebie w darze, pragnienie uświęcenia. Abyśmy żyli już nie dla siebie, ale dla Chrystusa, który za nas umarł i zmartwychwstał, zesłał On od Ciebie, Ojczy, jako pierwszy dar dla wierzących, Ducha Świętego, który dalej prowadzi Jego dzieło na świecie i dopełnia wszelkiego uświęcenia.

Komunia Święta jest istotnie sakramentem życia. Jest jego siłą, jego motywacją, jest bezcennym skarbem.

Uświadamiamy to sobie - na zasadzie kontrastu - w tym czasie epidemii. Z niepokojem słuchaliśmy informacji o zamykanych rygorystycznie kościołach we Włoszech i innych krajach. W Polsce do takiej sytuacji na szczęście nie doszło.

Pojawiają się niekiedy głosy mówiące o zaspokojeniu tego głodu Komunią duchową. Trzeba jednak pamiętać, że w ścisłym sensie Komunia duchowa, czyli duchowe zjednoczenie, jest praktyką zalecaną tym, którzy nie mogą przystępować do Komunii sakramentalnej. Nie mogą tego uczynić z powodu braku kapłana albo niemożności dotarcia do niego, czyli w sytuacjach, które dzisiaj stały się faktem. Nie może być zatem traktowana na zasadzie chęci zaspokojenia pewnego rytuału.

Pan Bóg daje nam ten czas i daje nam znaki, przez które przemawia. Uczy nas wartości Eucharystii, przypomina, że nie jest ona rytuałem, zwyczajem, kulturowym dodatkiem do życia.

Tęsknimy za Eucharystią? To znak, że żyjemy i mamy tęsknotę życia. Zadowala nas wirtualne uczestnictwo w e-kościele? To znak, że zatraciliśmy obecność w rzeczywistości. Powracajmy do życia!

Uroczystość Bożego Ciała w Polanie

Nazwa „Boże Ciał” stanowi skróconą nazwę święta, gdyż pełna jego forma brzmi: „Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej” i celebrowana jest na cześć Najświętszego Sakramentu, a więc obecności Chrystusa na ziemi pod postacią chleba i wina.

Tradycyjnie święto to obchodzi się w czwartek, 60 dni po Wielkanocy. Jego korzenie sięgają XII wieku, kiedy to św. Julianna z Cornillon – zakonnica klasztoru augustianek – doznała objawienia, w którym Jezus Chrystus zażądał, aby wprowadzić święto ku czci Eucharystii. Po dokładnym przyjrzeniu się cudom oraz objawieniom postanowiono uznać objawienia za wiążące i ustanowić rzeczne święto, którego pierwsza

celebracja odbyła się w 1246 roku. Tak więc obchodzona uroczystość w kościele katolickim ma ponad 750-letnią tradycję.

Jedną z tradycji na Boże Ciał są uroczyste procesje, które wyruszają spod kościołów zaraz po zakończeniu Mszy Świętej i prowadzą do czterech ołtarzy. Przy każdym z nich słyszymy ewangelię, która nawiązuje do Najświętszego Sakramentu.

W tym roku procesja szła przez tzw. Osadę, część wsi leżącą po lewej stronie potoku Czarnego. Wzdłuż lokalnej drogi ustawiono i pięknie udekorowano cztery ołtarze, przygotowane przez mieszkańców Osady. Celebrantami uroczystości byli ks. proboszcz – Marek Rusek i ks. Katecheta – Józef Komysa. W procesji uczestniczyło bardzo wielu wiernych, można bez przesady stwierdzić, że tak długiej procesji dawno w Polanie nie było. Uczestniczyli w niej mieszkańcy wsi oraz licznie przybyli turyści, którzy po licznych obostrzeniach spowodowanych pandemią, gremialnie wyruszyli w Bieszczady. H. Myślińska

Nowa tablica historyczna na świetlicy wiejskiej w Polanie

Na frontowej ścianie świetlicy wiejskiej zawisła nowa tablica informująca o jej historii. A historia jest fascynująca:

Fundamenty pod dzisiejszą świetlicą postawił w 1938 r. Związek Strzelecki „Strzelcy”, polska paramilitarna organizacja działająca w Polanie już od wczesnych lat XX w. W zamyśle Związku, miał to być okazały budynek, z dużą salą widowiskową oraz częścią hotelową. Strzelcom nie udało się dokończyć dzieła. Wybuch II wojny światowej w 1939r. przerwał plany. Przez cały okres wojenny, wystające fundamenty były świadkami przemarszu wojsk niemieckich a potem wkroczenia drugiego okupanta – wojsk sowieckich.

Po zakończeniu wojny, po 1945r. Polana, wraz z ok. 460 km², od Ustrzyk Dolnych po Lutówka, znalazła się w granicach ZSRR a dokładniej Ukraińskiej Republiki Radzieckiej. Ten stan trwał do 1951r.. W tym to sowieckim czasie, dokończono dzieło Strzelców. Nowi gospodarze, na istniejących fundamentach, stawiają duży, okazały dom ludowy, służący zapewne do zebrań partyjnych czy spotkań kolchozowych. Do wybudowanej świetlicy, a jej oblicze przetrwało do naszych czasów, za pokrycie dachowe posłużyła blacha ocynkowana z rozbieranego i sukcesywnie dewastowanego kościoła rzymsko –katolickiego w Polanie. Budynek świetlicy wiejskiej jest świadkiem bardzo skomplikowanych wydarzeń, tak charakterystycznych w historii Kresów, do których Bieszczady zaliczamy. Ma w sobie mieszaninę śladów: II Rzeczypospolitej, naszej Wiary Katolickiej (blacha na dachu niezmiennie ta sama od 1949r.) a także czasów z komunizmem na czele.

O powyższym można przeczytać przystając przy tablicy, wzbogaconej licznymi fotografiami, które są dowodem jakże bogatej historii i teraźniejszości Polańskiej świetlicy. H. Myślińska

1. Przeżywamy czerwiec, miesiąc poświęcony Najświętszemu Sercu Pana Jezusa. Zapytajmy: na ilu nabożeństwach czerwcowych byłem (byłam), ile razy odmówiłem Litanię do Serca Pana Jezusa czy Koronkę do miłosierdzia Bożego. Jezus codziennie czeka na mnie na nas czeka podczas każdej Mszy Świętej i nabożeństwa czerwcowego.
2. Trwa oktawa Bożego Ciała. Codziennie o godz. 18 00 gromadzimy się w naszym kościele na Eucharystii, a po niej celebrujemy nabożeństwo czerwcowe do Serca Pana Jezusa. Zachęcam wszystkich parafian do liczego udziału w tej naszej wspólnotowej modlitwie.
3. W czwartek, 18 czerwca, zakończenie tradycyjnej oktawy uroczystości Bożego Ciała. Po wieczornej Mszy Świętej o godz. 18 00 w naszej parafii będzie procesja wokół Kościoła. Zapraszam panów do baldachimu, dzieci do sypania kwiatków.
4. W piątek, 19 czerwca, w kalendarzu liturgicznym przypada uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa. Jest to też Światowy Dzień Modlitw o Uświęcenie Kapłanów. W tym dniu także oddamy cześć św. Charbelowi
5. W sobotę, 20 czerwca, w liturgii będziemy czcili Niepokalane Serce Najświętszej Maryi Panny. Gorąco zachęcam do liczego udziału w liturgii i wspólnotowej modlitwie tych najbliższych uroczystych dni.
6. W najbliższą niedzielę 21 czerwca w naszej parafii będzie grupa ewangelizacyjna na mszy o godz. 8 00 i 11 00 podzieli się świadectwem swego życia z Jezusem.
7. W najbliższą niedzielę składka jest przeznaczona na cele inwestycyjne.
8. Spotkania Formacyjne do Bierzmowania we Wtorek i piątek o godz. 18 30. W sobotę 20 czerwca odbędzie spotkanie kandydatów do Bierzmowania z grupą ewangelizacyjną oraz egzamin z ks. Dziekanem. Spotkanie będzie od 14 do 18.
9. W niedzielę 28 czerwca o godz. 15 00 Msza św na Polanie Górnej przy kapliczce Najśw. Serca Pana Jezusa.
10. Zachęcamy do czytania Prasy Katolickiej: Gościa niedzielnego, Niedzieli, naszego tygodnika Wśród Nas.

W tym tygodniu patronuje nam:

17 VI – św. Albert Chmielowski (1845-1916), zakonnik.

Intencje Mszy Świętych

Niedziela - 14 Czerwiec o godz. 8 00 - + 1) + Jan Patyna gr.

Godz. 11.00 - 1) O zdrowie i bł. Boże dla Tadeusza i Teresy z okazji rocznicy ślubu.
2) O zdrowie i bł. Boże z okazji urodzin

Godz. 15.00 + Czesław, + Jan Rzeszowscy

Poniedziałek - + Stefania, +Henryk, + Tadeusz Beigret, + Jan, +Irena Kasperscy, + Małgorzata Waluk.

Wtorek - + Michał Tarnowski - 14 rocz. śm.

Pozostałe intencje są spoza parafii.

Tygodnik parafii
pw. Przemienienia
Pańskiego

38 - 709 Polana 26
polana@sdb.krakow.pl
<https://polana.sdb.org.pl/>

Zespół redakcyjny:
ks. Marek Rusek, Hanna Myślińska,
Karolina i Witold Smoleńscy.
Skład i oprawa graficzna: ks. Marek Rusek.